

Chociaż tradycja chce widzieć w nich królów, św. Mateusz nazywa ich Mędrcami. Ewangelia nie podaje, ilu było Mędrców; o ich liczbie wnioskowano na podstawie darów, które złożyli nowo narodzonemu Jezusowi - złota, kadzidła i mirry. Poza tym wiemy, że przybyli gdzieś ze Wschodu, co w tamtych czasach oznaczało ziemie na wschód od Jordanu: Arabię, Babilonię oraz Persję. Legenda zaś z VI wieku opisuje magów jako perskich kapłanów-astrologów.

Zapowiedź pokłonu królów znajduje się w Starym Testamencie: "Oddadzą Mu pokłon wszyscy królowie, wszystkie narody będą mu służyły" (Ps 72,11), a także: "Pójdą narody do twojego światła i królowie do blasku twojego wschodu" (Iz 60,3). Zapewne pod wpływem interpretacji tych tekstów od około X wieku zaczęto w magach upatrywać królów i przedstawiać ich w koronach. W późnym średniowieczu w trzech królach widziano przedstawicieli trzech kontynentów: Europy, Azji i Afryki, a jeden z nich, zazwyczaj najmłodszy, bywał przedstawiany jako Murzyn. † Historyczne okoliczności podróży Mędrców nie są istotne. Nigdy pewnie się nie dowiemy, ilu ich było i skąd dokładnie pochodzili. Ich postacie pełnią rolę symboliczną, bo reprezentują cały pogański świat. Chrystus nie przychodzi z misją tylko do swojego narodu. Jest Zbawicielem wszystkich ludzi, narodów, kultur, epok i religii. To na Niego wskazała niezwykła gwiazda: "Ujrzelśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon" (Mt 2,2). "A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dzieciątko" (Mt 1,9). Dla Mędrców pojawienie się nowej gwiazdy było zwiastunem przyścia na świat wielkiego Króla, a niezwykle zjawisko wędrującego ciała niebieskiego świadczyło o boskości Dzieciątka. Magowie podążyli za gwiazdą, aby oddać pokłon Temu, w którym rozpoznali Pana wszechświata. Po wykonaniu swojej misji gwiazda znikła.

Dary złożone przez Mędrców też mają znaczenie symboliczne. Grzegorz Wielki stwierdził: "Mędrcy ofiarowują złoto, kadzidło i mirrę. Złoto królowi przystało, kadzidło składa się na ofiarę Bogu i mirrą balsamuje się ciała zmarłych. A więc Mędrcy Tego, któremu oddają cześć, również obdarzają mistycznymi darami: złotem - jako króla, kadzidłem - jako Boga, mirrą - jako podległego śmierci człowieka".

Złoto było dla Żydów symbolem Boskiego światła i przymiotów Boga. Jako najszlachetniejszy metal, upiększało Arkę Przymierza i świątynię Salomona, a w symbolice biblijnej wyobrażało to, co kosztowne i najcenniejsze. W sztuce chrześcijańskiej złoty kolor wskazuje na niebo, w którym mieszka Bóg, a złota aureola wokół głowy świętych przypominała o ich udziale w chwale zbawionych. Także w kolorach szat i naczyni liturgicznych złoto jest

Pokłon trzech królów i jego symbolika

Wpisany przez Dk. Henryk Jabłoński
06.01.2012 01:00

uważane za odbicie wiecznej chwały, metal królów i w danej sytuacji wskazuje na Boskie królowanie nowo narodzonego Jezusa.

Wonne obłoki dymu kadzielnego, uzyskane ze spalania specjalnych żywic, symbolizują uduchowanie, dążenie wzwyż, chwałę, ofiarę i modlitwę. Kadzidło ma bogate zastosowanie w liturgii, zwłaszcza bizantyńskiej. Okadzanie osób lub przedmiotów ma znaczenie oczyszczające, podobnie jak kropienie wodą święconą.

Mirra to miła w zapachu, lecz gorzka w smaku żywica pewnego gatunku drzewa balsamowego. W Starym Testamencie główne znaczenie mirry wiąże się z przyjemnym zapachem. Mirra złożona w darze przez Mędrców jest zapowiedzią do przyszłego cierpienia i śmierci Jezusa, ponieważ służy również do balsamowania zwłok.

Wino zmieszane z mirrą podane umierającemu na krzyżu Zbawicielowi zostało przez Niego odtrącone jako potwierdzenie dobrowolności Jego cierpienia.

W uroczystość Trzech Króli Kościół poświęca złoto, kadzidło i kredę. Kreda, którą znaczymy drzwi naszych domów pierwszymi literami imion Mędrców oraz cyfrą nowego roku, ma także znaczenie symboliczne. Wspominamy tu wyjście narodu wybranego z niewoli egipskiej, kiedy to Izraelici zgodnie z nakazem Boga oznaczyli drzwi i progi domów krwią baranka. Próg naszego domu stanowi jakby granicę naszego domowego kościoła, a jednocześnie łączy nas ze światem. Znacząc drzwi świętymi imionami i znakami, wyrażamy pragnienie, aby w nowym roku próg naszego domu przekraczało tylko dobro.